

[Poul Erik Dyrlund]

samarbejdet, står vi selvfølgelig ved. Og for at hr. Per Stig Møller ikke skal blive endnu mere i tvivl, skal jeg også med det samme sige, at vi ikke kan støtte det dagsordenforslag, som hr. Per Stig Møller på vegne af Det Konservative Folkeparti og Venstre har fremsat. For det er et spørgsmål om, hvordan man bruger ordene. Går vi f.eks. ned i tredje linje i den dagsorden, så bruger man jo den vending, at handlingsplanen skal udarbejdes i samarbejde med Arbejdsmiljørådet. Jeg mener egentlig, at man her i hvert fald er på vej til ligesom at sætte spørgsmålstejn ved ministerens beføjelser. Det er nu en gang sådan, at det er ministeren, der udstikker reglerne. Jeg kunne i hvert fald godt fortolke disse vendinger, som om nogle kunne få varetoret i Arbejdsmiljørådet med hensyn til dette her, og alene det gør os så betænkelige, at vi i hvert fald ikke kan stemme for den dagsorden.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg forstod det således, at både arbejdsministeren og hr. Poul Erik Dyrlund var meget enige i det, der var fremført af SF. Jeg forstod det også således, at De Radikale – selv om ordføreren ikke har været heroppe endnu – lå meget tæt på det, der blev sagt i formiddags. Der har altså været stor enighed. Det gælder også Kristeligt Folkepartis ordfører.

Så er det jo forholdsvis nemt at regne ud, at der er nogle, der lige pludselig ikke er enige, og det kan så kun være CD – det behøver man ikke at have gået 7 år i skole for at finde ud af – og det synes jeg af flere grunde er beklageligt.

For det første synes jeg, det er beklageligt, at man indgår en aftale – som hr. Poul Nødgaard har sagt, har der været afholdt møder – og at de aftaler så ikke kan holdes. Det må man så tage til efterretning, og det gør vi så i SF for fremtiden, idet vi tager til efterretning, at indgår vi aftaler med regeringen, er det ikke sikkert, at de kan holdes.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Fru Charlotte Antonsen sagde, at det ikke var interessant at diskutere, hvad der foregik i går. Jo, det er det, for hr. Per Stig Møller hævdede, at vi i går var blevet ignoreret af arbejds-

ministeren, og det, jeg forsøgte at sige, var, at vi faktisk ikke var blevet ignoreret. Og når der ikke kommer nogen dagsorden fra regeringen i dag, hænger det sammen med, at vi faktisk ikke føler, at der er noget behov for at få en dagsorden for en redegørelse, som er ganske udmærket. Altså: Vi kunne jo godt være blevet enige om en dagsorden, der sagde, at man tog ministerens redegørelse til efterretning, eller gentog alt, hvad der stod i redegørelsen, eller hvad ved jeg, men hvad skulle vi bruge den til? Hele dette dagsordensræs er jo noget underligt noget, som denne regering faktisk ikke ønsker. Hvorfor skal regeringen stille et dagsordensforslag om noget, som ikke er nødvendigt? Det er grunden; det har ikke noget som helst med uenighed eller noget som helst andet at gøre.

Dernæst vil jeg godt sige, at CD's synspunkter er kommet frem i morges i den ordførertale, som jo altså er blevet rost i dag. Det står vi ved, og vi er glade for den linje, som regeringen kører. Bl.a. lægger vi meget vægt på, at det i regeringsgrundlaget og senere af regeringen adskillige gange er blevet understreget, at man ikke ønsker en omkostningsforøgelse for erhvervslivet. Det drejer sig om arbejdsmiljø. Man ønsker ikke en samlet omkostningsforøgelse for erhvervslivet. Det er regeringens politik, og det er vi godt tilfredse med. Og det signal må vel efterhånden være gået ind – også hos Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg vil da lige medbringe redegørelsen for at vise arbejdsministeren, at jeg har den. Og jeg har sat utallige gule prikker rundt omkring i den, og jeg synes også, den er udmærket, og at den er letfatteligt skrevet. Det er slet ikke det, sagen drejer sig om.

Den drejer sig ene og alene om, at jeg synes, at hvis vi skal lære at kommunikere ordentligt med hinanden, kunne man godt have meddelt ordførerne, at regeringen er gået fra at fremsætte et fælles dagsordensforslag. Der har været forhandlet om en sådan dagsorden med en masse pinde i under forsæde af vort lands høje arbejdsminister.

Og så ser man altså i dag, at der nu slet ikke kommer nogen dagsorden fra regeringen. Det kan vi sagtens leve med, og jeg kan så sige det ligesom afdøde statsminister Krag sagde det: